

NAŠI RAZGOVORI

Vidic Andrej:

Šola.

Zjutraj zgodaj vstanem
in hitro se napravim,
pomolim, se umijem
in v šolo se odpravim.

Ko stopim v šolsko sobo,
pripravim zvezek in pero
ter mirno čakam za klopjo,
da se učenci vsi zbero.

In kadar poje šolski zvonec,
tedaj je klepetanja konec,
in brž vstanemo in molimo,
da bi vse po sreči šlo.

Danica:

Moje cvetje.

Moje cvetje v gredi
tožno klanja glave,
sluti mrzlo koso
zimsko iz daljave.

Glavicam zvenelim
mrzel vetrič poje
svojo tožno pesem,
žalostinke svoje.

Globlje klanja cvetje
glavice zvene,le,
iz dalje pa meglice
bližajo se bele.

Severin:

Ladjica.

Le naložimo na ladjico našo
svile, bombaža in drugih stvari,
jadra papirnata bela razpnimo,
urno se, vetrič, vanje upri!
Slušal je vetrič, se v jadra uprl,
ej, kako barčica vam je hitela —
toda nesreče! — mlinska kolesa
ladjico šibko čisto so zmlela.

Stanislav Zarnik: Rad sem pregledaval poslane sličice: goro z mo-gočno romarsko cerkvijo, zajčka ob poti, račice v potoku, še eno cerkvico s pla-ninami v ozadju, pa aeroplan, in povsod, na vsaki sliki na nebu solnce, ljubo, dobro, zdravo, smehljajoče se solnce. Dragi slikarček Stanko, želim Ti, da Ti v življenju nikoli ne zagrne svetlega solnca črn oblak, da bo Tvoja duša vedno tako polna zdrave vedrosti, kakor so Tvoje sličice polne solnca! Lepo bodi pozdravljen!

Vidic Andrej: Tič si pa, tič! Mirno čakaš za(!) klopjo, da se učenci vsi zbero, in ko zapoje šolski zvonec, no, tedaj je klepetanja konec. Gotovo součenci niso tolikanj pridni, kot si Ti, ki mirno čakaš — za klopjo. Želim Ti dober uspeh in oglasi se kmalu spet kaj, da malo pokramljava!

Ivan Javor: Pripovedka o carju še ne velja, poleg tega po načinu pripo-vedovanja ne sodi v naš list. Čudno, da se tega ne zavedate. »Očka so konjička vpregli« takisto ne prepriča, resda teko verzi kaj gladko, samo misli, zaokroženosti še ni. Morda pošljete kaj drugega.

C. M. Hribarski: Poslane stvari žal niso še za tisk. Če že hočete pre-vajati iz nemščine, skrbite za brezhibno jezikovno stran prevoda. Pišete: podvzeti, izključeno, v tem slučaju, izvesti i. dr., kar ni lepo niti v trgovskem pismu, kaj šele v lepi književnosti.

Košič Karel: Potovanje dveh palčkov si »prosto« poslovenil iz nemškega. Za vajo so tudi prevajanja priporočljiva. Drugič gotovo pošleš že kaj svojega, originalnega. Pozdrav!

Vasovalec.